

Az összes beadott pályázat magas színvonalat képvisel.

Baráz Tamás

Szép terv, a környezettel jól harmonizál, a szimbólikus tartalom gazdag.

A plintosz megfogalmazása átgondolandó.

Borbás Mártonnak a szoborterv ugyancsak tetszik, azzal a megjegyzéssel, hogy felületérzékenyebb munka jobban illik a korunkhoz. Tetszik, hogy kő és nem bronz.

Dienes Attila

Érdekes az "emberközeli" elhelyezés, a terv népmesei királyképet kelt. A szép megfogalmazású szobor mégis posztamensért kiált!

Borbás Márton megjegyzése, hogy egy királyt sosem célszerű emberközeli képletben tervezni és a finom kivitelezés, a mintázás módja igényli a posztamenset.

Dorogi János

Szép kompozíció, a háttérben látszódó templomra rímelő installáció jó, erőteljes megformálású szobor. Mégis a szobor háta mögötti templomsziluett lehatárolja az összképet, és így a szobor "nem vesz tudomást" a tér egészéről, emiatt nem illeszkedik a környezetébe.

B.M. a frontális nézethez más teret keresne. A fugura megformálása viszont nem elég nagyvonalú.

Erős Apolka

A két beadott terv közül az "Országmegtartó" a szokványosabb megfogalmazású, az erőt sugárzó alak szinte félelmetes, inkább harcos, mint király.

A nagyméretű portré elsőre inkább csak félelmetes volt számomra, B. M. érvei meggyőztek, a szobor nem csak messziről, hanem közről is izgalmas plasztika. E. A. máshonnan ismert munkái garantálják a minőségi munkát.

Borbás Márton véleménye: a 13. századi történelmi alakok szoborkénti megfogalmazásánál adekvát a robosztus megformálás, ugyanakkor fennáll a veszélye, hogy a groteszk megjelenítésbe hajlás gyengíti a koncepciót. A teljes mű vonzza a nézőt, ezért fontos, hogy a tartalom a monumentális nagyvonalúságtól a közvetlen közeli részletek gazdagságáig izgalomban tartson.

Fekete Géza

Szintén profi terv, a szobor meditatív tartása inkább egy intim környezetet igényelne, így az adott téren nem funkcionál, ezzel a testtartással még magasabb posztamensen sem. Hiába szép a szobor, pont a szoborállítás célkitűzését nem követi; megünnepelni az erőteljes országalapítót.

Paulikovics Iván

P.I. stílusának megfelelően narratív, teátrális tervet készített, a túl sok elem kicsit kaotikussá teszi a látványt, így a szobor mondanivalója elveszik. A kompozíció nem egységes, csak részleteiben ismerjük fel a különálló tartalmakat.

B. M. Szerint is szétesik a kompozíció. Láttunk már ilyen problémát, amilyent ez most előrevetít.

Rizmajer Róbert

A környezetbe jól illeszkedő terv. Kicsit konvencionális megfogalmazás, inkább gyengéd király, mint erőteljes uralkodó.

B. M. megítélése szerint a térkialakításban nem hangsúlyos eléggé, túl semleges.

Széri-Varga Géza

Szép terv, a keretbefoglalás lehetőséget ad sok információ közlésére. Bár frontális megfogalmazású a szobor, de mégis minden irányból gazdag tartalmat közvetít. Ennél a szobornál is átgondolandó a plintosz formája.

B. M. számára ez a alkotói megfogalmazás nem a világa, viszont teljes mértékben elismeri a kvalitásait.

Szórádi Zsigmond

Borbás Mártonnal egyetértésben az "Országkard" szellemes terv, a templom „magasságába” merészen felemelt uralkodó elhelyezése méltán reprezentálja az Országépítőt. A szobor uralja a teret. A király palástja és az adománylevel egyforma hullámvonalával allegorikussá és művészi szoborszerűvé teszi a figurát.

A "Kezew padja" nem túl eredeti, mert sok már az ilyen „emberközeli” szobor.

Tóth Dávid

Minden ízében korrekt terv, nekünk nem túl izgalmas.

Nekem: Baráz, Széri-Varga, Erőss (Az építő), Szórádi (Országkard), Tóth, Rizmajer, Fekete, Dienes, Paulikovics, Dorogi, a sorrend.

Borbás Márton sorrendje: Baráz, Erőss (Az építő), Széri-Varga, Szórádi (Országkard), Tóth, Rizmajer, Fekete, Dienes, Paulikovics, Dorogi.